

ZANGFEEST 2026

Vlaamse vrienden, 'ze' zeggen allemaal hetzelfde. Politici in de meerderheid en in de oppositie, journalisten en professoren, opiniemakers, verantwoordelijken in het middenveld en in de Vlaamse Beweging,... Iedereen zegt hetzelfde: "zonder grondige hervormingen gaat het niet lukken." Iedereen klopt op dezelfde nagel.

Nee, ze gaan niet allemaal even ver. Er zijn verschillen; grotere hervormingen, kleinere ingrepen, de grove borstel, de zachte meester, confederalisme, separatisme,... Maar, niemand wil een status quo. En dan is het bijzonder jammer dat er vandaag niets op tafel ligt. Over deze materie is het verontrustend stil. De hervorming van de staat en de daarmee verbonden vorming van een nieuwe staat, zit ergens verborgen in een diepvries. Met een Vlaamse nationalistische partij in de meerderheid mag een staatshervorming niet in een vriesvak zitten.

Nochtans horen we met de regelmaat van een klok: "Zonder een grondige hervorming van de staat is in dit land niets meer mogelijk, krijgen we dit land niet op orde." Dit zijn woorden van heel veel verstandige, gestudeerde, vooraanstaande mensen die het over de grond van de zaak met elkaar eens zijn. Het zijn woorden van Koen Geens en Bart De Wever, van Tom Van Grieken en Valerie Van Peel, van Quinten Jacobs en Bart Maddens, van Barbara Pas en Jan Jambon, van Michael Discart en John Dejaeger, van Hendrik Bogaert en Sander Loonens, van Peter de Wilde en Jürgen Constandt, van Gerolf Annemans en Matthias Diependaele en van nog ontzettend veel anderen. Met mijn verontschuldigen bij hen die ik niet heb genoemd.

Wij en zij zijn het unisono eens dat er met voorrang een staatshervorming moet komen die ons moet leiden naar een nieuwe staatsvorming. Maar helaas, er worden geen stappen gezet, we leggen het niet op de onderhandelingstafels, we maken er geen breekpunt van, het is geen prioriteit, terwijl volgens de laatste peiling de Vlaamse partijen ruim meer dan 50% halen. Doe daar iets mee! We blijven op onze honger. Het is niet de Vlaamse Beweging die verantwoordelijk is voor de opeenvolgende staats-mis-vormingen. Dit land is verworpen tot één groot doolhof, een labyrint. Een kat vindt er zijn jongen niet in terug.

Het Brusselse vervolgverhaal dat 613 dagen heeft geduurd, is het beste bewijs dat we het bord moeten afvegen en komaf moeten maken met dit federale gedrocht. Als er ergens in dit land dringend moest, en dringend moet, ingegrepen worden dan is het wel in Brussel. Brussel, die prachtige, historische, Brabantse stad. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met een torenhoge schuld van 16 miljard euro, een jaarlijkse rentelast van 100 miljoen euro, een begrotingstekort van 1,2 miljard euro. Een Gewest met amper 1,2 miljoen inwoners, bestaande uit 19 gemeenten, bestuurd door 19 burgemeesters en 19 schepencolleges, een regering met 4 ministers, 3 staatssecretarissen, 89 Brusselse parlementsleden en een minister-president die geen gebenedijd woord Nederlands spreekt terwijl hij al meer dan 20 jaar actief is in de Brusselse politiek. Dat Vlaamse politici deze ééntalige Brusselaar, die op die stoel werd gezet door de eveneens ééntalige Georges-Louis Bouchez, dat ze deze ééntalige Brusselaar zonder morren accepteren als hun Minister-President is een echte schande. Dankjewel Elke Van den Brandt! Zonder scrupules en zonder protest de Vlamingen zo laten vernederen... je moest beschaamd zijn. Dankjewel Georges-Louis Bouchez! Als ik je één raad mag geven: blijf weg uit Vlaanderen. Je spreekt onze taal niet, niet letterlijk en niet figuurlijk.

Brussel is verworden tot een arm en triestig gewest met een tewerkstelling van amper 64%, ver beneden het Europees gemiddelde. Met wijken waar geen mens zich nog veilig voelt en waar de drugscriminaliteit welig tiert, met ziekenhuizen waar men ons niet kan of niet wil bedienen in onze moedertaal, met een mobiliteitsplan waarin je verloren rijdt en met wegen die verzinken tot diepe putten omdat de riolering rot is. Door de Vlamingenhaat van een clubje francofone socialisten, of moet ik zeggen racisten, heeft de Brusselaar 613 dagen moeten wachten, tot een zekere Frédéric De Gucht zekerheid had over zijn voorzitterschap.

Dat was het signaal. Vanaf dan kon alles. Het werd plots "ANDERS". De afspraak waarbij elke taalgroep zijn eigen meerderheid samenstelt, werd verwezen naar de prullenbak. Dankjewel, opportunistische liberale Brusselaar! Na enkele weken van uw voorzitterschap hebben wij goed begrepen, voor zover dat nog nodig was, dat Vlaanderen niet op u moet rekenen.

Ieder die Vlaams beweegt is het eens dat 'Brussel derde gewest' een flater van de eerste orde is. De Vlaamse Beweging heeft hier altijd voor gewaarschuwd. De afschaffing van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet met voorrang op de politieke agenda. Met druk vanuit de Federale overheid, druk vanuit de Vlaamse Regering, druk vanuit het Vlaams Parlement, druk vanuit de Vlaamse oppositie en druk vanuit de Vlaamse Beweging. Meer zelfs, niet alleen druk maar initiatief. Zet het op de politieke agenda, maak er een prioriteit van, organiseer bewustmakingsacties, leg uit aan de burger waarom dat derde gewest afgeschaft moet worden. Brussel is de hoofdstad van Vlaanderen!

Het armtierige derde gewest is niet het enige dat dringend moet worden aangepakt. Via de sociale zekerheid betaalt elk Vlaams gezin 640 euro per maand aan het andere landsgedeelte. Hebt u zich al eens ingebeeld dat uw gezinsbudget iedere maand 640 euro hoger zou kunnen zijn? Zwart-wit is het niet, maar de idee dat de Vlaming vandaag moet inleveren om Franstalig België overeind te houden is niet uit de lucht gegrepen. De sociale zekerheid die wij willen splitsen gaat over een jaarbudget van 120 miljard euro, en dat is heel veel geld. Het effect van die splitsing zal zijn dat ONZE keuzes zullen aansluiten bij ONZE behoeften. Wij zullen zelf bepalen wat wij belangrijk vinden. HUN keuzes zullen aansluiten bij HUN behoeften. Zij zullen zelf bepalen wat zij belangrijk vinden. En, bij een gesplitste sociale zekerheid zouden vele ingrijpende maatregelen die vandaag genomen worden en die soms pijn doen, grotendeels overbodig zijn. Wat men ook moge beweren, splitsen is niet asociaal. Asociaal is een systeem dat inefficiënt is. Sociaal is een systeem op maat van een gemeenschap. De Vlaamse gemeenschap heeft recht op een eigen sociale zekerheid.

Vlaamse vrienden, de komende nacht zal het exact 80 jaar geleden zijn dat in Diksmuide de ijzertoren werd gedynamiteerd. Op 16 maart 1946 om 2 uur in de ochtend hebben belgicisten geprobeerd de Vlaamse Beweging het nekschot te geven. Het was een goed voorbereide, laffe daad. Maar onze beweging zou onze beweging niet zijn mocht ze geen VEERKRACHT hebben getoond. Op 28 april 1946, één maand na het opblazen van de toren, organiseerden KVHV Leuven en KVHV Gent een 'Jeugdbedevaart naar de IJzer' in aanwezigheid van 1500 jongeren. Nauwelijks twee jaar later, op 22 augustus 1948, kreeg de volgende IJzerbedevaart als thema 'de verrijzenis'. Er waren niet minder dan 120.000 aanwezigen. Jawel, u hoort het goed, 120.000 bedevaarders op de weide in Diksmuide. Deze VEERKRACHT van de Vlaamse Beweging hebben we de voorbije maanden opnieuw gezien. Vlaamse verenigingen werden hun subsidies afgenomen. Dit was een absoluut dieptepunt en is zeer, maar dan ook zeer betreurenswaardig. Dit is bijzonder pijnlijk. Blijkbaar waren deze subsidies geen crisis waard. Maar de wijze waarop o.a. de Vlaamse Volksbeweging reageert, getuigt van kracht en overtuiging. Onder het motto 'ze zullen ons niet temmen' is de VVB, onder de krachtige leiding van hun enthousiaste voorzitter, het veld in getrokken. Binnen de kortste keren stonden ze in het middelpunt

van de belangstelling, wisten de media hen terug te vinden en had de VVB meer dan 500 nieuwe leden. Wat een VEERKRACHT!!!

Vlaamse vrienden, 2026 is een jubileumjaar in de Vlaamse Beweging.

Het netwerk van Vlaamse ondernemers, Pro Flandria, viert dit jaar zijn 25 jaar bestaan, zijn zilveren jubileum. Hun slogan luidt: 'samen bouwen aan de toekomst van Vlaanderen'. Zij willen de jeugd kansen geven om hun toekomst te ontwikkelen en in handen te nemen. Vlaams bewegen op economisch en intellectueel niveau geeft onze beweging niet alleen 'gezag', maar ook 'gezeg'. Met veel dank Pro Flandria!

De Nationalistische Studentenvereniging NSV werd opgericht in 1976 en viert dus haar gouden jubileum. 50 jaar NSV, waarbij ik mij zeer verheug dat de beide Vlaams Nationale Studentenverenigingen NSV en KVHV een goede verstandhouding hebben, vlotjes samen door één deur kunnen. Waar is de tijd van de studentenzangfeesten? Ad multos annos NSV!

50 jaar geleden werd ook Voorpost opgericht. Ook goud. Overal aanwezig, door weer en wind, altijd recht door zee, niet wijken, niet plooiën, gewoon overtuigd doorgaan. Proficiat Voorpost!

60 jaar geleden werd het OVV, het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen opgericht. Dit is een diamanten jubileum. Het OVV overkoepelt. Een aartsmoeilijke opdracht die onder het huidige bestuur met verve wordt vervuld. Houzee OVV!

In 1926, 100 jaar geleden, werd het VEV, het Vlaams Economisch Verbond, opgericht door de sociaal bewogen Vlaamse industrieel Lieven Gevaert. De drijfveer was, en is nog altijd, 'regionale verankering'. In de lente zal VOKA, zoals het VEV nu heet, dit jubileum uitgebreid vieren. Proficiat Vlaamse werkgevers, dank je wel VOKA!

En dan is er nog een hele bijzondere; het Davidsfonds. Het Davidsfonds vierde in januari zijn 150-jarig bestaan. Cultuur met een grote C, of zoals vroeger met een grote K. Ze hebben het boek, de literatuur, de poëzie en bij uitbreiding cultuur tot in de Vlaamse huiskamer gebracht. Vandaag staan ze opnieuw, net zoals in het verleden, met beide voeten in de Vlaamse Beweging. Een groot applaus voor jullie, 150 jaar Davidsfonds!

Prachtige en heel diverse jubilarissen. Zo is ook onze beweging, prachtig en heel divers. Het is onze rijkdom en we moeten die koesteren. Maar we moeten oppassen. We mogen ons niet uit elkaar laten spelen. Eén zaak hebben we allemaal gemeen; onze liefde voor Vlaanderen en het verlangen naar zelfstandigheid zonder bevoogding. Dat is het cement, dat is hetgeen ons verbindt. Onze gemeenschappelijke noemer is onafhankelijkheid. Onze verschillende tellers moeten ondergeschikt blijven aan deze gemeenschappelijke noemer.

De boodschap is duidelijk: Vlamingen van Oostende tot Voeren, van Genk tot Gent, van Brugge tot Brussel, toon EENDRACHT, toon VEERKRACHT!

Bart Fierens, 15 maart 2026